

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
479, 11.11.2009

Palatul Parlamentului

*Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România*

Telefon: (+40-21) 313 25 31

Fax: (+40-21) 312 54 80

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.8034A/2009

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 76153, 11-11-2009

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXXV / 4682
Data 11.11.2009

Domnului
MIRCEA DAN GEOANĂ
Președintele Senatului

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 5-904
Data 11.XI.2009

În temeiul art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 56 de deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 25 noiembrie 2009, ținând seama de faptul că dezbaterea Curții Constituționale vor avea loc la data de 2 decembrie 2009.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE
Prof. univ. Ioan Vida

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

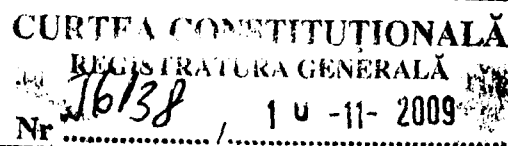
Cabinet Secretar General

București, 10.11.2009

Nr. 51/6683

DOS. 8034A/2009.

Domnului

IOAN VIDA

Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea făcută de un număr de 56 deputați, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Gheorghe Barbu

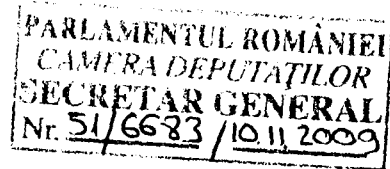

Parlamentul României
Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

Nr. 16/950 din 10.11.2009

*Dep. Legislativ
Adresa de inaintare
la Curtea Constituțională*

**Domnului GHEORGHE BARBU
SECRETAR GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și art. 11 lit. a) și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații din lista anexată, vă transmitem alăturat prezenta sesizare de neconstituționalitate asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Mircea – Nicu TOADER
Lider Grup PD-L Camera Deputaților

DOMNULUI PREȘEDINTE PROF. UNIV. DR. IOAN VIDA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Stimate Domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și art. 11 lit. a) și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu completările și modificările ulterioare, deputații înscrși în lista anexă formulează următoarea

SESIZARE

asupra neconstituționalității

Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului

În ședința Plenului Camerei Deputaților din data de 3 noiembrie 2009 a fost adoptată Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, act normativ care, apreciem noi, prezintă **vicii de constituționalitate** sub aspectul **soluțiilor legislative** propuse.

ÎN FAPT

Propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat sub nr. b336/29.06.2009, respectiv L479/02.09.2009, în urma primirii avizelor necesare.

În data de 06.10.2009, Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări a întocmit raportul nr. 733, de **respingere a proiectului**, motivat de faptul că **„Măsurile propuse de inițiatori au ca efect concesionarea acestui serviciu public de interes general, prin transferul în gestiunea camerelor de comerț, cu nerespectarea principiilor egalității de tratament, transparenței și proporționalității, pe care trebuie să se bazeze potrivit interpretării Curții Constituționale, concesionarea unui serviciu public”**.

De asemenea, Comisia a reținut și faptul că **„bunurile aparținând statului și administrate de ONRC și bunurile acestei instituții dobândite din fonduri publice,**

nu pot intra în patrimoniul unei entități private, prin transformarea statutului institutiei”.

Având în vedere raportul de respingere elaborat de Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări, precum și avizul negativ al Comisiei economice, Senatul, la data de 13.10.2009, a respins prezentul proiect legislativ.

Conform prevederilor constituționale, proiectul legislativ a fost transmis spre dezbateră Camerei Deputaților, în calitate de cameră decizională, fiind înregistrat sub nr. 502/19.10.2009.

Comisia pentru industrii și servicii a emis, în data de 27 octombrie 2009, sub nr. 23/369/2009, **avizul negativ** asupra propunerii legislative, motivat de faptul că **„propunerea reiterează aceleași prevederi care au fost respinse de camera Deputaților în iunie 2009, precum și faptul că unele prevederi sunt neconstituționale sau unele atribuții sunt de competența altor autorități”.**

Comisia juridică, de disciplină și imunități din această cameră a luat în dezbateră proiectul legislativ în data de 28.10.2009, în vederea elaborării raportului aferent.

Deși proiectul legislativ a fost respins de Senat, iar raportul Comisiei juridice de numiri, disciplină, imunități și validări din Senat este **negativ** bazat pe faptul că **proiectul încalcă prevederile constituționale cu privire la concesionarea unui serviciu public și regimul juridic al proprietății publice**, Comisia juridică, de disciplină și imunități din Camera Deputaților a emis, în data de 28 octombrie 2009, un raport favorabil.

Potrivit prevederilor art. 39 din Regulamentul Camerei Deputaților, **comisiile permanente** ale Camerei Deputaților, din care face parte și Comisia juridică, de disciplină și imunități, sunt organisme de lucru ale acesteia, înființate în scopul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege, asigurând pregătirea documentelor de lucru pentru lucrările în plen și **exercitarea controlului parlamentar**, iar principala sa atribuție este **controlul constituționalității proiectelor și propunerilor legislative**.

Subliniem că, **toate avizele primite din partea comisiilor de specialitate din ambele camere au fost negative, la fel și raportul Comisiei juridice de numiri, disciplină, imunități și validări din Senat, cu motivarea expresă a încălcării prevederilor constituționale cu privire la concesionarea unui serviciu public și regimul juridic al proprietății publice**, singurul raport favorabil fiind cel al Comisiei juridice, de disciplină și imunități din Camera Deputaților.

În data de 3 noiembrie 2009, în baza raportului favorabil al Comisiei juridice, de disciplină și imunități, Camera Deputaților a aprobat Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Motive de neconstituționalitate

Actul normativ contestat prevede acordarea exclusivității prestării unor servicii Camerei de Comerț și Industrie a României, precum și transformarea statutului instituției publice Oficiul Național al Registrului Comerțului, ea devenind **structură cu personalitate juridică organizată și funcționând pe lângă o asociație neguvernamentală**, Camera de Comerț și Industrie a României.

Actul normativ, prin soluțiile legislative propuse, încalcă o serie de prevederi constituționale:

- **Art. I, pct. 3 litera c) din Lege este neconstituțională raportat la art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 148 alin. (2) din Constituția României, precum și la art. 14 alin. (2) și art. 86 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.**

Prevederea contestată are următorul conținut:

„**ART. I. 3. La articolul 28, alineatul 2, literele c) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

c) organizează în exclusivitate târguri naționale și internaționale ale României și participarea României la târguri și expoziții în străinătate sub pavilion național;”

Activitatea de organizare a expozițiilor, târgurilor și congreselor este o activitate economică, prestată în vederea obținerii unui profit și clasificată în clasa 8230 potrivit Ordinului Președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2009 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN. Prin urmare, **reprezintă o activitate concurențială prin excelență**, a cărei desfășurare nu poate fi interzisă celorlalți operatori economici.

Târgurile naționale și internaționale ale României, precum și participarea României la târguri și expoziții în străinătate sub pavilion național se organizează pe baze contractuale, atribuirea acestor contracte în exclusivitate Camerei de Comerț și Industrie a României încalcând principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței și eficienței utilizării fondurilor publice.

Potrivit Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, „atribuirea contractelor încheiate în statele membre în numele statului, al colectivităților teritoriale și al altor organisme de drept public trebuie să respecte principiile prevăzute de tratat, în special principiul liberei circulații a mărfurilor, principiul libertății de stabilire și **principiul libertății de a presta servicii**, precum și principiile care decurg din acestea, precum **egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența.**”

Directiva nr. 2004/18/CE a fost armonizată în legea română prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind achizițiile publice, de la care nu se poate deroga, orice derogare conducând direct la încălcarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene, respectiv a art. 148 alin. (2) din Constituție.

În legătură cu acest aspect, dorim să precizăm faptul că forma proiectului de lege publicat de Camera Deputaților, ca fiind adoptat, nu este forma de proiect ce care a fost dezbătută și adoptată în Plenul Camerei Deputaților, aceasta conținând anumite eliminări de text, pentru care am învederat argumentele mai sus menționate.

Astfel, din RAPORTUL asupra propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului, întocmit de Comisia Juridică, de Disciplină și Imunități a Camerei Deputaților rezultă că punctul 5 din propunerea legislativă are următorul conținut:

„3. La articolul 28, alineatul 2, literele a) c) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins: „a) ține registrul central al comerțului și evidența emblemelor comerciale la nivel național;

„c) organizează în exclusivitate târguri naționale și internaționale ale României și participarea României la târguri și expoziții în străinătate sub pavilion național;”

j) organizează în exclusivitate „Topul” național al firmelor din România și alte topuri de anvergură națională și internațională;”

Din punct de vedere al amendamentelor care au fost propuse, discutate și adoptate din același raport rezultă următoarea situație:

„3. La articolul 28 alineatul (2), literele c) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins: a) - Se elimină Autor: Comisia juridică.

c) Nemodificat

j) Nemodificat”

Se poate constata cu ușurință faptul că textul de lege propus pentru articolul 28, alineatul 2, literele a) c) și j) și care a fost adoptat este cel menționat mai sus și cu acesta a fost investit pentru dezbateri Plenul Camerei Deputaților.

Din stenograma Ședinței Camerei Deputaților din data de 2 noiembrie 2009 la fila 5 rezultă faptul că președintele care a prezidat lucrările a adoptat punctul 5 – art. 28, alineatul 2, literele a) c) și j) în forma prevăzută de RAPORTUL întocmit de Comisia Juridică, de Disciplină și Imunități a Camerei Deputaților, fără a fi prezentate, discutate sau adoptate alte amendamente:

„Pct.5 din raport. Dacă sunt observații? Nu sunt. Adoptat”

În concluzie vă rugăm să constatați că forma propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului adoptată de Plenul Camerei Deputaților este:

„La articolul 28, alineatul 2, literele a) c) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins: „a) ține registrul central al comerțului și evidența emblemelor comerciale la nivel național;

„c) organizează în exclusivitate târguri naționale și internaționale ale României și participarea României la târguri și expoziții în străinătate sub pavilion național;”

j) organizează în exclusivitate „Topul” național al firmelor din România și alte topuri de anvergură națională și internațională;”

motiv pentru care vă adresăm rugămintea să analizați propunerea și din perspectiva aspectelor de neconstituționalitate prezentate mai sus.

- **Art. II, pct. 1, 3 și 5 și Art. V din Lege sunt neconstituționale raportat la art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 148 alin. (2) din Constituția României, precum și la art. 14 alin. (2) și art. 86 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.**

Cele patru prevederi contestate au următorul conținut:

„ART.II. 1.Alineatul (2) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Registrul central al Comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, entitate cu personalitate juridică, organizată și funcționând pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, organizație de utilitate publică, în înțelesul Legii Camerelor de Comerț din România nr. 335/2007.”

„ART.II. 3. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 9 – (1) Oficiile registrului comerțului se organizează în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului și funcționează pe lângă fiecare Cameră de Comerț și Industrie județeană, care este organizație de utilitate publică, în înțelesul Legii Camerelor de Comerț din România nr. 335/2007.”

„ART. II. 5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 11 – (1) Pentru operațiunile efectuate, oficiul registrului comerțului percepe tarife stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Camerei de Comerț și Industrie a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publicei.

(2) – **Tarifele** percepute potrivit alin. (1) se încasează în numerar sau prin virament în contul special deschis al Camerelor de Comerț și Industrie pentru operațiunile specifice Registrului Comerțului.”

„ART. V – Bunurile aflate în dotarea Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului continuă să fie utilizate de către aceste structuri și rămân în proprietatea, administrarea sau folosința Oficiului Național al Registrului Comerțului, în funcție de statutul juridic al acestora la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Ținerea registrului comerțului este un serviciu public de interes general, element consacrat de legislația în vigoare (Legea nr. 26/1990, Decretul –Lege nr. 139/1990) și atestat de Curtea Constituțională, prin **decizia sa nr. 212/2003**, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 471 din 1 iulie 2003 (anexa 4) din care cităm: “din coroborarea dispozițiilor de lege menționate rezultă că **registrul comerțului desfășoară o activitate de interes public**, încredințată Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului, ca autorități publice, la dispoziția persoanelor interesate de situația economico-financiară a comercianților.”

Articolele contestate prevăd concesiunea acestui serviciu public de interes general, prin **transferul în gestiune privată cu încălcarea normei constituționale ce guvernează regimul administrării bunurilor și serviciilor publice.** Dispozițiile menționate contravin principiilor **egalității de tratament, transparenței și proporționalității** pe care, potrivit interpretării Curții Constituționale, trebuie să se bazeze concesiunea unui serviciu public.

Sub acest aspect, instanța constituțională, având a se pronunța asupra unor dispoziții legale conținute în Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, ce prevedeau, în anumite cazuri precis determinate, **atribuirea unui serviciu public prin negociere directă** (care implică, totuși, un plus de transparență în raport cu formula - „preluare”- folosită de prezenta lege), a statuat că **acestea sunt neconstituționale**, „în măsura în care sunt atribuite direct (...) bunurile proprietate publică sau activitățile și serviciile publice unor persoane juridice nominalizate” și a declarat neconstituționale acele prevederi (Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 647 din 16 octombrie 2001).

Precizăm totodată că atribuirea directă a unui serviciu public (indiferent de denumirea dată acestei operațiuni) încalcă și **prevederile comunitare în materie**, or astfel cum se prevede în art. 148 alin. (2) din Constituție:

“(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, **au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne**, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

În acest sens, notăm că, în jurisprudența sa, **Curtea de Justiție a Comunităților Europene** a condamnat, **pentru lipsa de transparență**, o serie de **proceduri de atribuire a unor servicii sau lucrări publice**, apreciindu-se că prin aceasta statele membre în cauză nu au respectat obligațiile ce le incumbă din normele comunitare. Notăm cu titlu de exemplu, Hotărârea CJCE Comisia c. Germaniei, din 18 noiembrie 2004 și Hotărârea CJCE Comisia c. Franței, din 14 octombrie 2004.

Practica Curții de Justiție este confirmată de Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 20 noiembrie 2007, prin care stabilește principiile Protocolului convenit de șefii de stat și de guvern a fi anexat Tratatului de la Lisabona, **serviciile de interes economic general sunt, în principal, definite ca acele servicii care sunt furnizate contra unei remunerații și sunt supuse reglementărilor guvernate de legea concurenței**. Comisia precizează că „în practică, în afară de activitățile aferente exercitării autorității publice, pentru care nu se aplică normele pieței interne, în temeiul art. 45 din Tratatul CE, rezultă că marea majoritate a serviciilor pot fi considerate drept activități economice, în sensul dispozițiilor din Tratatul CE privind piața internă (articolele 43 și 49).”

Arătăm, de asemenea, că în Raportul Comisiei Europene de monitorizare a României - octombrie 2005 - se menționează ca motiv de serioasă îngrijorare faptul că “un număr de cazuri din trecut au semnalat folosirea greșită a formelor de parteneriat public-privat și nesocotirea regulilor de achiziție publică.”

Astfel, deși pentru armonizarea legislației României, pe de o parte s-a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind achizițiile publice, care reglementează și regimul concesiunilor de servicii potrivit normelor comunitare, pe de altă parte, **prin legea contestată se atribuie direct bunuri și servicii publice în administrarea privată, cu încălcarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene, respectiv a art. 148 alin. (2) din Constituția României.**

Referitor la proprietatea publică, art. 136 din Constituția României dispune în mod expres cu privire la regimul juridic al proprietății publice, potrivit **căruia bunurile proprietate publică, în speță bunurile Oficiului Național al Registrului Comerțului, sunt garantate și ocrotite prin lege și aparțin statului sau unităților administrativ teritoriale și sunt inalienabile.**

Acestea pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate, sau date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică, instituțiile de utilitate publică fiind instituții înființate, organizate și sub controlul statului și în nici un caz organizații autonome înființate prin acordul de voință al părților.

De asemenea, **Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia prevede după cum urmează :**

- **Art.11 – Bunurile din domeniul public, în speță bunurile Oficiului Național al Registrului Comerțului, sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile și nu pot fi înstrăinate, ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate;**
- **Art.12 – Administrarea bunurilor din domeniul public aparține regiilor autonome, prefecturilor, autorităților administrației publice centrale și locale (Oficiul Național al Registrului Comerțului fiind o instituție publică care intră în administrația publică centrală), a altor instituții publice de interes național, județean sau local, camerele de comerț și industrie, datorită regimului de organizații autonome constituite prin acordul de voință al părților, nefiind incluse în aceste categoriile astfel desemnate;**
- **Art.15 – Concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică, și implicit a serviciului public căruia îi sunt afectate (decizia nr.212/2003 a Curții Constituționale, anexă) se realizează numai prin licitație publică, în condițiile OUG nr.34/2006, cu modificările și completările ulterioare, și OUG nr.54/2006, cu modificările și completările ulterioare, acte normative care au transpus normele comunitare în materie și prin care s-a înlăturat posibilitatea atribuirii directe a serviciilor publice.**

Nu în ultimul rând, sub aspect constituțional, sunt încălcate și normele legale privind politicile concurențiale și condițiile exprese referitoare la măsurile de sprijin acordate de stat persoanelor juridice, așa cum sunt reglementate de:

- **Legea nr.21/1996 – Legea Concurenței - art.26 lit. 1) privind emiterea de către Consiliul Concurenței a avizului conform pentru proiectele de acte normative care pot avea impact anticoncurențial.**
Prin proiect se atribuie direct serviciul public al registrului comerțului, cu impact concurențial asupra mediului de afaceri, ceea ce de altfel nu se poate realiza, **efectul fiind unul de restrângere, împiedicare și denaturare a concurenței pe piață**
- **OUG nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, referitoare la autorizarea acordării ajutorului de stat.**
Urmare atribuirii directe a serviciului public al registrului comerțului, ceea ce de altfel nu se poate realiza, se acordă camerelor de comerț un ajutor de stat prin

transferarea fondurilor publice constituite din taxele și tarifele percepute pentru operațiunile de înregistrare în registrul comerțului.

- **Art. II pct.5 (referitor la art.11 alin.(2) din Legea nr.26/1990 contravine art.136 din Constituția României**

Dispozițiile contestate prevăd că tarifele percepute de oficiile registrului comerțului se fac venit la bugetul camerelor de comerț și industrie.

Potrivit Decretului nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, definiția persoanei juridice este „orice organizație care are o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu afectat realizării unui anume scop în acord cu interesul obștesc”.

Prin urmare, elementele constitutive ale calității de persoană juridică sunt: o organizare de sine stătătoare, **un patrimoniu propriu** și un scop propriu, determinat și în acord cu interesul public.

Legea, deși prevede acordarea personalității juridice entității nou create, o lipsește de elementele constitutive esențiale, prin modul de organizare, forul **decizional fiind Camera de Comerț și Industrie a României, prin lipsa de decizie și, mai ales, prin imposibilitatea constituirii și dezvoltării patrimoniului propriu.**

Astfel, tarifele, deși sunt încasate pentru serviciile prestate de ONRC, prin oficiile registrului comerțului, sunt vărsate în contul Camerei de Comerț și Industrie a României. Deci veniturile unei persoane juridice nu intră în patrimoniul acesteia, ci al altei entități, aspect ce conduce la încălcarea dreptului său de proprietate.

- **Art. II pct.5 (referitor la art.11 alin.(1) din Legea nr.26/1990 contravine art.148 din Constituția României**

Potrivit art. 148 alin.(2) din Constituție, „(...) prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.” Alineatul (4) al aceluiași articol instituie obligația autorităților statale, inclusiv a Parlamentului României, **de a garanta aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate normele comunitare.**

Sub acest aspect, semnalăm că la nivel comunitar au fost fixate limite ale tarifelor percepute pentru operațiunile de eliberare a informațiilor din registrul comerțului, în sensul stabilirii cuantumului acestuia **fără depășirea costului administrativ al operațiunii (art.3 paragraf 3 din Prima Directivă a Consiliului nr. 68/151/CEE), iar în perspectivă se intenționează și limitarea taxelor și/sau tarifelor pentru înregistrarea în registru** (Proiect de directivă, aflat în dezbateră Consiliului Uniunii Europene).

Observăm că Legea prevede că tarifele percepute de oficiile registrului comerțului pentru operațiunile efectuate **vor fi stabilite numai la inițiativa Camerei de Comerț și Industrie a României, fără ca Guvernul să poată promova o reducere a acestora, în cazul în care se ajunge la o depășire a costului administrativ.**

În aceste condiții, autoritatea statală se află în imposibilitatea aducerii la îndeplinire a unei norme comunitare.

• **Art. II pct. 1 și 3 (prevederile ce consacără transferul registrului comerțului) contravin art.148 din Constituția României**

Așa cum arătam mai sus, alineatul (4) al articolului 148 din Constituție instituie obligația autorităților statale, inclusiv a Parlamentului României, **de a garanta aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate normele comunitare.**

Acquis-ul comunitar în domeniul societăților comerciale nu prevede un mod de organizare unitar pentru registrele comerțului din statele membre, dar instituie, în sarcina autorităților statale, obligația transpunerii și implementării corecte. Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești este instituția **responsabilă** să realizeze transpunerea și să monitorizeze aplicarea normelor comunitare în materia societăților comerciale, aplicare realizată, în cea mai mare parte, prin ONRC. Transferul registrului comerțului pune ministerul în **imposibilitatea îndeplinirii atribuțiilor sale în acest domeniu.**

În plus, Legea nu prevede nicio garanție a respectării *acquis-ului comunitar* în domeniul societăților comerciale și nicio pârghie de control a statului asupra modului de exercitare a acestui serviciu public (caracterul de serviciu public fiind consacrat și la nivel comunitar acestui tip de activitate). Mai mult, Legea (art. VII) instituie, pentru situația unei funcționări defectuoase a unui oficiu al registrului comerțului, posibilitatea gestionării sale de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, deși acesta din urmă nu deține competențele economico-financiare care să-i permită îmbunătățirea activității oficiului subordonat (îmbunătățirea resurselor umane și/sau materiale), acestea fiind la dispoziția Camerei de Comerț și Industrie a României.

• **Art. III din Lege este contrar prevederilor art. 20 din Constituția României prin raportare la prevederile art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 41 și 53 din Constituția României.**

Este necesar a se sublinia faptul că textul legal contestat **condiționează preluarea personalului actual al Oficiului Național al Registrului Comerțului și al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale de structura organizatorică și numărul maxim de posturi stabilite de Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, încălcând dreptul fundamental la muncă al acestora și principiile aplicabile protecției salariaților în cazul transferului întreprinderii.**

Astfel, potrivit Art. III din Lege, „Personalul actual al Oficiului Național al Registrului Comerțului din subordinea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se consideră preluat la Oficiul Național al Registrului Comerțului de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României și la oficiile registrului comerțului de pe lângă Camerele de Comerț și Industrie

judetene, la care trece cu posturile aferente, **în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 10 alin. (1) din prezenta lege.**”

Art. 10 alin. (1), la care se face trimiterea, este modificat prin Art. II – pct. 4 din Lege, primind următoarea formulare:

„Art. 10 – (1) **Structura organizatorică și modul de funcționare** ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și ale oficiilor registrului comerțului de pe lângă Camerele de Comerț și Industrie județene, **precum și numărul maxim de posturi ale acestora, se stabilesc prin Regulament** la propunerea directorului general al Oficiului Național al Registrului Comerțului **aprobat de colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României.**”

Prevederile citate mai sus, coroborate, afectează substanțial dreptul fundamental la muncă al salariaților Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale.

Prevederile contestate încalcă art. 41 din Constituția României atât în integralitatea sa, dar și, în special, în ceea ce privește **„dreptul la măsuri de protecție socială**. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și **alte situații specifice, stabilite prin lege.**”, prevăzut la alin. (2) din art. 41.

O astfel de situație specifică este „Protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia”, reglementată în temeiul normei constituționale, prin art. 169 – 170 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

În același sens, **s-a pronunțat deja Curtea Constituțională prin Decizia nr. 380/2004** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, arătând:

„Curtea constată că, potrivit art. 47, 49, 50, 135 și altor prevederi constituționale, **statului îi revin o serie de obligații pentru asigurarea dezvoltării economice, a aplicării principiilor economiei de piață, a unui nivel de trai decent, a măsurilor de protecție socială pentru diferite categorii de persoane, precum și a respectării drepturilor și libertăților fundamentale.** Pentru îndeplinirea acestor obligații este necesară elaborarea unor acte normative de reglementare a diferitelor domenii de activitate. În acest sens, dintre asemenea acte normative, o importanță deosebită o au cele referitoare la raporturile de muncă, la drepturile și îndatoririle părților raporturilor de muncă. Pentru asigurarea desfășurării în condiții optime și uniforme a raporturilor de muncă, actele normative în materie prevăd drepturi și obligații minimale, respectiv maximale, care vor trebui respectate la încheierea atât a contractelor colective de muncă, cât și a celor individuale.”

Totodată, potrivit celor statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. I.189/2008, sensul juridic al verbului „a afecta” cuprinde mai multe nuanțe, precum și pe cel de „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza” sau „a

antrena consecință negativă”. Or, potrivit acestor conotații, **posibilitatea dată prin lege Camerei de Comerț și Industrie a României de a prelua personalul actual al Oficiului Național al Registrului Comerțului și al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale în limita structurii organizatorice și a numărului de posturi pe care aceeași entitate le decide, afectează dreptul la muncă al celor implicați, în însăși substanța sa.**

Prin prisma aceleiași critici privind încălcarea dreptului la muncă, subliniem și încălcarea art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

În lumina tuturor acestor texte, dreptul la muncă al unei persoane nu poate forma obiectul vreunei îngrădiri sau limitări, fiecare persoană fiind liberă să muncească în măsura posibilităților sale fizice și intelectuale pe care singur le poate aprecia.

Nu în ultimul rând, cum la art. 10 alin. (1) se precizează că “**structura organizatorică și modul de funcționare al Oficiului Național al Registrului Comerțului și Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul precum și nr. maxim de posturi al acestora se stabilesc prin Regulament la propunerea directorului general al Oficiului Național al Registrului Comerțului aprobat de Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României**”, prevederea vine în **contradicție** cu Legea nr. 67/22.03.2006 privind protecția salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora care precizează la art. 5 alin 1 că: “**drepturile și obligațiile cedentului care decurg din contractul individual de muncă și din contractul colectiv de muncă aplicabil, existent la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului** „.

Mai mult potrivit art. 12 alin 1 din Legea 67/2006 “ **cedentul și cesionarul vor informa în scris reprezentanții salariaților proprii, cu cel puțin 30 de zile înainte de data transferului cu privire la :**

- data transferului sau data propusă pentru transfer;
- motivele transferului;
- consecințele juridice, economice și sociale ale transferului pentru salariați;
- măsurile preconizate cu privire la salariați;
- condițiile de muncă și de încadrare în muncă.”

Art. 15 prevede că: “ **in cazul nerespectării de către cesionar sau de către cedent a obligațiilor prevăzute în Legea 67/2006, salariații ori reprezentanții salariaților afectați de transfer se pot adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea conflictelor individuale sau colective de muncă, conform legii** „.

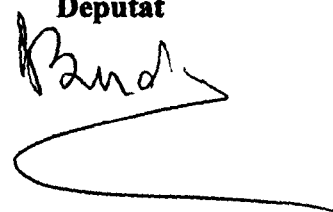
Prevederile mai sus menționate nu pot fi respectate în condițiile “ **preluării automate a salariaților**”, ceea ce conduce la o încălcare a Directivelor Consiliului Uniunii Europene 2001/23/CE privind aprecierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau de unități publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), în legea 92/22.03.2001, în baza și la recomandarea cărora a fost adoptată Legea nr. 67/22.03.2006 privind protecția salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora.

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să admită excepția de neconstituționalitate și să constate neconstituționalitatea art. II, pct. 1, 3 și 5, Art. III și Art. V din Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, în raport cu următoarele prevederi constituționale: art. 20, art. 41, art. 53, art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 148 alin. (2) din Constituția României.

Anexăm prezentei lista semnatarilor acestei sesizări de neconstituționalitate.

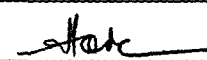
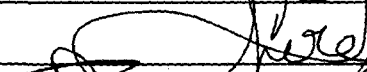
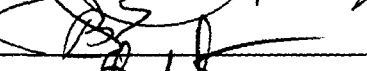
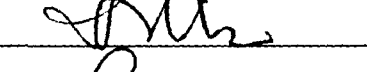
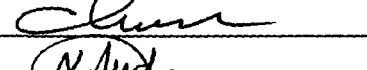
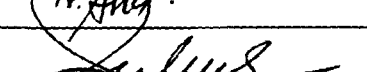
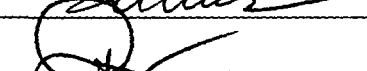
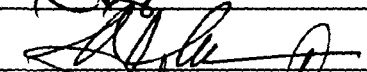
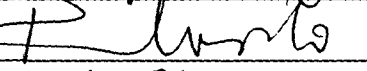
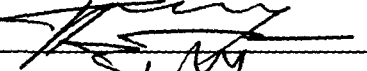
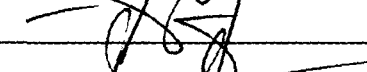
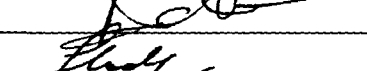

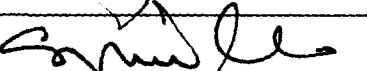
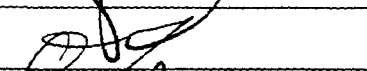

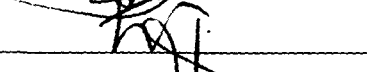
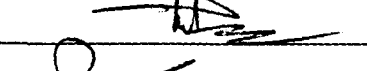
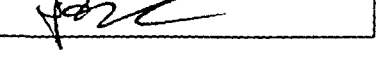

Pentru semnatarul excepției,

Deputat

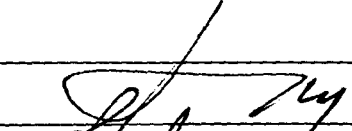
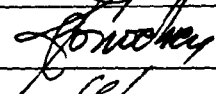
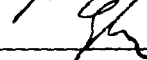
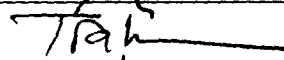
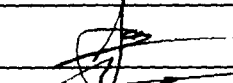
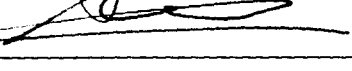
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Banda', with a long horizontal flourish extending to the right.

TABEL NOMINAL

cu semnatarii sesizării de neconstituționalității privind
 Legea camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990
 privind registrul comerțului (PL.x- 502/2009)

Nr. crt.	Numele și prenumele	Semnături
1.		
2.	STOICA MIHAELA	
3.	Gherasim Jorly	
4.	BARBU SUFINA	
5.	NITU ADRIAN	
6.	PETRU CALIANI	
7.	NICOLAE BUB	
8.	Uicea Eugen C-tin	
9.	MICUSOR PANDARU	
10.	ALECU VALERIU	
11.	MOVILA PETRU	
12.	FUIA STELIAN	
13.	GHEORGHE TIVEL	
14.	BODE LUCIAN	
15.	Vlodu Iulian	
16.	ARENIE CARMEN	
17.	SPINU TEODOR-MARIUS	
18.	MARIU ANDREI	
19.	Bărbulescu Daniel-Sermit	
20.	Boris I. Melu	
21.	GABRIEL ANDRONACHE	
22.	Postoloch Florin	

23.	Marius C. Dugulescu	Dugulescu
24.	GURTAU ADRIAN	Gurtau
25.	Banda Daniel	Banda
26.	Pandă Dumitru	Pandă
27.	CHIRCU BOINITA-MARIANA	Chircu
28.	IOAN OTTEVI	Ioan
29.	Nustea-Serban Ligian	Nustea
30.	Ioanțian George	Ioanțian
31.	PETRESCU CRISTIAN	Petrescu
32.	OLAR CORNELIU	Olar
33.	Lucian Păris-Dăbei	Păris
34.	Glăbi Cornel	Glăbi
35.	Dăbău	Dăbău
36.	ROGIN MARIUS	Rogin
37.	TABARA VALERIU	Tabara
38.	DRAGULESCU IOSEF STETAN	Dragulescu
39.	VISAN GELU	Visan
40.	ROBERTA ANASTASE	Roberta
41.	ANGHEL FLORIN SERGIU	Anghel
42.	SEVER VOINESIU-COTOL	Sever
43.	SEREMI STEFAN	Seremi
44.	OCTAVIAN BOT	Octavian
45.	Ojeko Daniel	Ojeko
46.	VRĂCU SĂMUEL	Vracu
47.	Zamfirescu Jorin	Zamfirescu
48.	CĂRARE VIOREL	Carare
49.	BĂDUCESCU ADRIAN	Băducescu
50.	TEODOSIU ADRIAN	Teodosiu
51.	PREDĂ CĂR	Predă

52.	SILVIU PRIGORIN	
53.	CANACHEU COSTIȚĂ	
54.	Mitru Georgică	
55.	TRĂSCULESCU AN SILVIU	
56.	SAVA ANDREI VALENTIN	
57.	Boldea Mihail	
58.		
59.		
60.		
61.		
62.		
63.		
64.		
65.		
66.		
67.		
68.		
69.		
70.		
71.		
72.		
73.		
74.		
75.		
76.		
77.		
78.		
79.		
80.		